713/05

Den 1. december 2004 blev i sag nr. 63.807:

xxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet anser forsikringsydelser, der er forfaldne før den 1/1 2001, for forældet.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 26/8 1998modtog en anmeldelse om tab af erhvervsevne fra klageren. Af anmeldelsen fremgår, at klageren, som er født i 1950 og havde haft arbejde som social- og sundhedshjælperelev, var sygemeldt på grund af facetledssyndrom, slidgigt i lænd samt fibromyalgi. Det fremgår videre, at hun havde fået tilkendt forhøjet almindelig førtidspension.

Selskabet indhentede herefter oplysninger fra den kommunale førtidspensionssag. Af førtidspensionsskema A fremgår:

"Pgl. er udgået af folkeskolen med realeksamen. Har kun haft korterevarende arbejdsforhold, der måtte afbrydes pga. fysisk/psykiske problemer.
Seneste ansættelse var som soc. og sundhedsass.-elev i 1995, hvor hun kom til skade i praktikforløbet og blev afskediget pga. sygdom.
Aktuelt modtager pgl. kontanthjælp ihht Bistandslovens §37.
Der er ikke forsøgt revalidering eller genoptræning, primært pga. pgls. psykiske problemer.

Pgl. har en sygehistorie domineret af angstanfald og svære depressive symptomer. Endvidere har pgl. tidl. haft et moderat alkoholmisbrug. Hun har de sidste 10 år været i psykiatrisk behandling og tilstanden er stabiliseret væsentligt.
Kommunens lægekonsulent vurderer at der er tale om fysiske og psykiske helbredsproblemer, der kan begrunde en halvering af erhvervsevnen."

Kommunen tilkendte ved afgørelse dateret 21/11 1999 klageren forhøjet almindelig førtidspension. Afgørelsen blev påklaget til Den Sociale Sikringsstyrelse, som i afgørelse dateret 15/7 1997 har tilkendegivet:

"De opfylder ikke betingelserne for at få mellemste førtidspension efter § 14, stk. 2, nr. 1 i lov om social pension.

Begrundelsen er, at Deres erhvervsevne er nedsat med halvdelen på grund af helbredsmæssige forhold, men ikke med omkring 2/3. De opfylder derfor fortsat betingelserne for at få forhøjet almindelig førtidspension efter § 14, stk. 3, nr. 1, men ikke for at få mellemste førtidspension.

Der er lagt vægt på, at De lider af følgerne efter et rygtraume, hvor De fortsat er i behandling med nogen effekt. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at De lider af angst, kronisk forstemthedstilstand samt at der er oplysninger om et tidligere moderat alkoholforbrug. De er i behandling for dette hos praktiserende psykiater med nogen effekt. Nævnet har endelig lagt vægt på, at De lider af astma, men denne har ingen betydning for Deres erhvervsevne.

Nævnet stadfæster således F. kommunes afgørelse.

Nævnet finder dog, at der er tale om en mild bedømmelse."

Selskabet vurderede på baggrund heraf, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat med mindst 2/3, hvorfor selskabet i skrivelse af 23/3 1999 meddelte klageren afslag på anmodningen om forsikringsdækning. Klageren blev i skrivelsen opfordret til at henvende sig til selskabet, hvis hun på et tidspunkt fik ændret den tilkendte førtidspension til mindst mellemste førtidspension, idet selskabet i så fald ville revurdere sagen.

I skrivelse af 14/8 2003 til selskabet oplyste klageren, at hun havde fået tilkendt mellemste førtidspension med tilbagevirkende kraft fra 1/6 1996.

Selskabet indhentede herefter akter fra kommunens nye sag om førtidspension. Af førtidspensionsskema A fremgår:

"PgI. søger i juni 2001 om at få sin sag om førtidspension genoptaget med henvisning til Højesteretsdommene. Det sociale Nævn træffer afgørelse d. 26/6-02 om at pgI. er berettiget til mellemste førtidspension fra d. 1/2-99. Nævnet har lagt vægt på at pgI. lider af en kronisk forstemnings- og angst tilstand som hun igennem en årrække har været i behandling for uden det har bedret hendes tilstand.

Nævnet har hjemvist sagen til kommunen med henblik på stillingtagen til forhøjelse af pensionen for perioden før 1/2-99.

PgI. oplyser at hun har haft det forfærdeligt i 10 år, og at intet er lykkedes for at forbedre tilstanden. Hun havde det lige så slemt i 96 som i 99, hvor Det sociale Nævn har forhøjet førtidspensionen. Hun ville aldrig have kunnet gennemføre en arbejdsprøvning hendes tilstand taget i betragtning."

I afgørelsen fra kommunen dateret 21/1 2003 er anført:

"Det er besluttet, at De har ret til mellemste førtidspension. Denne får De efter § 14, stk. 2, nr. 1, i lov om social pension.

Begrundelsen for at give denne pension er, at Deres erhvervsevne efter kommunens vurdering er nedsat med omkring 2/3.

Der er lagt vægt på, at det må anses for dokumenteret, at erhvervsevnen i 1996 var nedsat med omkring 2/3.

Pensionen har virkning fra den 1. juni 1996.

Kommunen ændrer således afgørelsen af 15. juli 1997."

Selskabet meddelte herefter i skrivelse af 4/12 2003 til klageren, at man anså hendes erhvervsevne for nedsat med mindst 2/3. Selskabet bevilgede herefter ydelser for perioden 1/1 2001, idet selskabet tilkendegav, at ydelser forud for dette tidspunkt var forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale ydelser med tilbagevirkende kraft til 1996. Klageren har påpeget, at hun har fået tilkendt førtidspension fra kommunen med tilbagevirkende kraft, og at hun på grund af sin sygdom ikke har kunnet overskue sin situation.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse dateret 13/7 2004 anført:

> "Set i lyset af, at det ikke ud fra de givne oplysninger er muligt nærmere at fastsætte fra hvilket tidspunkt dette har været tilfældet, har vi valgt at gøre reglerne i forsikringsaftalelovens § 29 gældende.
>
> …
>
> Forsikrede har både anket den oprindelige tilkendelse af forhøjet almindelig førtidspension og senere søgt om forhøjelse af sin pension. Forsikrede har således hele tiden selv været af den opfattelse, at hendes erhvervsevne har været nedsat med mindst to tredjedele.
>
> Hvis det lægges til grund, at forsikredes erhvervsevne har været nedsat med mindst to tredjedele i hvert fald siden den 1. januar 2001, har forsikrede således både haft kundskab om kravet og om at det er forfaldet. På den baggrund kan det konstateres, at ydelser der forfaldt før den 1. januar 2001 blev forældet med udgangen af 2002, og at disse derfor var forældede ved forsikredes henvendelse til selskabet den 14. august 2003, jf. forsikringsaftalelovens § 29.
>
> …
>
> Vi skal subsidiært gøre gældende, at den 5 årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 er absolut, jf. U2002.2774Ø. På den baggrund vil der under ingen omstændigheder kunne tilkendes ydelser forud for den 15. august 1998. Ydelsen, der forfaldt den 1. august 1998 vil i så fald være forældet."

Nævnet udtaler:
Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har anset ydelser, der er forfaldne før 1/1 2001, for forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson